

„Kegyelem néktek és békesség, Istentől a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól.” Ámen

Áhítatunk kezdetén énekeljük 496. énekünk 1. 2. 6. és 7. verseivel:

1. *Hálát adunk néked, mennyei Atyánk, Ki mindenkor kegyesen vigyázz reánk.*
2. *Ím az elmúlt éjjel is megnyugtattál, E napra jó kedvedből virrasztottál.*
6. *Erősíts, nevelj naponként a hitben, Tarts meg végig atyai szerelmedben.*
7. *Hogy Fiaddal s Lelkeddal egyetemben Néked víg szívvel szolgálhassunk! Ámen.*

Imádkozzunk: Mennyei Atyánk! Te ki teremtettél és megtartasz bennünket, te kinek minden lélegzetünket köszönhetjük, imádságban áldjuk most háromszor szent nevedet. Hálát adunk neked ma reggel, amiért megtartottál bennünket az elmúlt este, és amiért ezt az új napot a te jelenlétedben, a te tanításodban és vezetésedben kezdhethetjük.

Urunk, sok minden terheli a lelkünket: félelem, hiány, magány vagy éppen aggodalom a jövőt illetően. Kérünk, ne hagyd, hogy elveszünk ezek között az árnyak között és ne engedd, hogy ezek elfordítsák szívünket és figyelmünket a te Igédőtől. Add, hogy mindent le tudjunk most tenni előtted és csak rád tudjunk figyelni, a Te szavadra és üzenetedre.

Szentlelkeddal segíts minket, hogy az igének ne csak hallgatói, hanem megértői és befogadói lehessünk. Jézus nevében kérünk. Ámen.

Textus: ³Útközben azonban, amikor éppen Damaszkuszhoz közeledett, hirtelen mennyei fény ragyogott fel körülötte, ⁴és amint a földre esett, hallotta, hogy egy hang így szólt hozzá: *Saul, Saul, miért üldözöl engem?* ⁵Ő pedig megkérdezte: *Ki vagy, Uram? Az így válaszolt: Én vagyok Jézus, akit te üldözöl.* ⁶De kelj fel, menj be a városba, és ott megmondják neked, mit kell tenned. (ApCsel 9,3-6)

Felfelé ívelő szakmai pálya, magas elismerések már fiatalon, fényes jövő, magabiztos küzdelem a keresztyén közösségek ellen. Látszólag akadálytalan élet. Szeretett Testvéreim! Ha mérlegre kellene tennünk az ifjú Saul életét addig a pontig, amelyig a mai igeszakaszunk betekintést enged nekünk, akkor nagy valószínűséggel ez lenne az, amit el tudnánk mondani róla. A damaszkuszi úton vágató fiatalember telve van haraggal és indulattal. Bár már eddig is sokat bíztak rá, most megy, hogy egy még nagyobb munkát végezzen el, önként jelentkezik arra, hogy ő majd elpusztítja a keresztyén közösségeket.

Azonban ezen a ponton az Isten kézbe veszi az irányítást, és feltartóztatja Saul. Jézus a lehető leghatározottabb módon igazolja az övéit, megjelenik Saulnak. És amikor megjelenik a Krisztus dicsősége, akkor az elszánt és céltudatos ifjú összeroskad. Egyfelől fizikailag, hiszen a körülményekből érzi, hogy nem mindennapi személlyel áll szemben, másfelől lelkileg, mert amikor a kérdésére megkapja a választ: „Én vagyok Jézus, akit te üldözöl”, akkor szíven döfik ezek a szavak. Mert felismeri, hogy amiben eddig hitt az egyszerre semmivé, sőt bűnné és átokká válik, mert Izráel maga ölte meg a megígért Messiást.

Az a csodálatos mégis ebben a találkozásban, hogy itt sincs vége a történetnek. Az Isten ugyan alázatra kényszeríti Saul, és néha bennünket is, de sohasem azzal szándékkal lép közbe egy ember életében, hogy eltörölje azt. A feltartóztatás ugyan megtörténik, de a fizikai és lelki sötétség átalakul, világossággá lesz. Az Isten változtatni szeretne, de kegyelmet gyakorolva. „Kelj fel, menj be a városba, és ott megmondják neked, mit kell tenned” – hangzik a Saulnak adott utasítás. Mert ahol az Isten bezár egy kiskaput, ott ezzel egy időben egy sokkal

nagyobbat megnyit. És akkor már Ő maga vezet minket, ezen a kapun már vele együtt léphetünk be.

Ezek azok a pontok a mi életünkben is, amelyek által formálódhatunk, és amelyek által megtanulhatunk igazán emberré lenni. De ehhez kegyelemre van szükségünk. És amikor felismerem az Isten kegyelmét az életemben, azt, hogy nem hagyott a vesztembe rohanni, hanem valami sokkal jobbat, nagyobbat kínált fel nekem, akkor felismerem azt is, hogy milyen hálával tartozom ezért. Ez a hálás magatartás pedig meglátszik az életem további alakulásán, a vele együtt bejárt úton. Abban, ahogyan a munkámat végzem, ahogy a másik emberhez odafordulok, ahogyan az Isten ügyének előre mozdulásáért aktívan teszek.

Isten Igéje ezen a reggelen arra hív minket, hogy lássuk életünknek ezen fordulópontjait, tudjunk ezekért hálát adni, és merjünk a kegyelemben hordozott életútra lépni, megnyílt szemmel, immáron együtt Krisztussal. Így legyen! Ámen.

Csendesedjünk el és imádkozzunk: Teremtő Istenünk! Bevalljuk neked, mi is sokszor inkább Saulok vagyunk. Megyünk a saját fejünk után, makacsok vagyunk, és nem kérünk a Te véleményedből. Bocsásd meg nekünk, amikor hagyjuk, hogy a bűn elhatalmasodjon rajtunk és a világ útján járunk a Te ösvényed helyett.

Köszönjük neked Uram, hogy annyira szeretsz bennünket, hogy ezekben a helyzetekben közbelépsz az életünkben. Feltartóztatasz bennünket és alázatra kényszerítesz. Hálát adunk, hogy ezek által új kapukat nyitasz előttünk. Egy új és jobb útra vezetsz, amelyen jobb emberré formálasz bennünket, és amely végén a Te világgosságod vár ránk.

Kérünk, hogy taníts minket arra az alázatra, amit Krisztus mutatott nekünk a saját példája által. A Te Igéd és Szentlelked által segíts, hogy felismerjük az életünkben a fordulópontokat és ezekért hálát tudjunk neked adni. Szentlelked által adj erőt, hogy elinduljunk a Te utadon és merjük megfogni rajta Krisztus kezét.

Jézus nevében kérünk, hallgasd meg imádságunk. Ámen.

Ti azért így imádkozzatok:

Mi Atyánk, Ki vagy a mennyekben, szenteltessék meg a Te neved, Jöjjön el a Te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben úgy a földön is.

A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma. És bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk azoknak, akik ellenünk vétkeztek. És ne vigy minket kísértésbe, de szabadíts meg minket a gonosztól.

Mert Tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké Ámen.

Záró énekként énekeljük a 460. énekünket összes versével:

1. Amint vagyok, sok bűn alatt, De hallva hívó hangodat, Ki értem áldozád magad: Fogadj el, Jézusom!

2. Amint vagyok - nem várva, hogy Lelkemnek terhe, szennye fogy, Te, aki megtisztíthatod: - Fogadj el, Jézusom!

3. Amint vagyok - bár gyötrelem, S kétség rágódik lelkemen, Kívül harc, bennem félelem: - Fogadj el, Jézusom!

4. Amint vagyok - vak és szegény, Hogy kincset leljek benned én, S derüljön éjszakámra fény: - Fogadj el, Jézusom!

5. Amint vagyok - nincs semmi gát, Kegyelmed mit ne törne át; Hadd bízza lelkem rád magát: - Fogadj el, Jézusom!

6. Amint vagyok - hogy a te szent Szerelmed tudjam, mit jelent Már itt s majd egykor odafent: - Fogadj el, Jézusom

Áldás: És Isten békessége mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban. Ámen